

זכרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

יו"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

פרשת תצוה - שבת זמור
ט' אדר תשע"ב

גליון תקנה"ה

זמני כניסת ויציאת השבת

ר"ת	מוצ"ש	הדה"נ	בני ברק
6:53	6:17	5:17	
6:56	6:15	5:02	ירושלים
7:02	6:50	5:31	באר אפרק

דברי תורה

ממוייני הגה"צ אב"ד
דקדוקיתנו שליט"א

כתית למאור (כו, ט) ולא כתית למנחות (רש"י)

בארה"ק הק' פ"י שופטים עה"פ כי תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום, אל עיר הכוונה על הגוף האדם שנקרא עיר, כדאיטא בזוהר (ח"ג ס"ח): והרועה למלט את הגוף מיער הרע הדרך היא וקראת אליה לשלום, פירוש שלא תבא אליה בפסיעותך להטותו לדרך הטוב מן הקצה אל הקצה, אלא בתחילה בקרבך תקרא אליה לשלום, שעשה יעשה גם לעולם העליון, ויהנה בזה ובבא ויתן חלק לגופניות וחלק לחיותיות וכו' ודרך זה יקרא דברי שלום שהוא ביעצוע וכו', ואם לא תשלים עמך, פירוש אם לא השלימה העיר ונטתה אשוריה מני דרך וכו' והוא אומר ועשתה עמך מלחמה, יצו ד' לצור על העיר בסיוגים וכו' לסגף עצמו בדברים המתירים לו, גם בתעניות ומלקיות ובכי, להתיש כח הרע שבעיר, ומבטיחו ד' ליתנו בידו כאומרנו ונתנה ד' א' בידך והכית כל זמורה הוא כח ס"מ וחילותיו, ע"כ.

ועי' בשפת אמת שם (תרמ"ב) שכתב ג"כ בדברי האה"ח הק' שקודם שחוטאים יכולים להיות בשלום עם היצר"ר, עיי"ש. המורם מהם שילכתחילה דרך העבודה הרצויה היא שלא להיכנס עם היצר"ר במלחמה בדברים המתירים לסגף עצמו מהם, וידוע גם מ"ש הרמב"ם (שמונה פרקים פ"ד) שבכל המידות צריך להתנהג בדרך הממוצע, ומאידך מציינו בע"ז (ר"א) ר' חנינא ור' יונתן הוו קאזלי באורחא וכו' אמר ליה חד לחבריה ניזיל אפיתחא דעכו"ם דניכס יצריה א"ל אידך ניזיל אפיתחא דבי זונות ונכפייה ליצרין ונקבל אגרא, הרי לך שעשו מלחמה מלכתחילה עם היצר"ר, ועי' במדרש שמואל אבות (פ"ב מ"א) על הא דאמר התנא והוי מחשב הפסד מצוה כנגד שכרה, שהכוונה שיששוב כמה הוא מפסיד בעשיית המצוה ואעפ"כ יעשה המצוה ובכך תגדל שכרו דכייף ליצריה, ועי' מה שכתבנו בזה בעיה"ת בפר' חוקת.

אך הענין היא שלאנשים פשוטים הדרך היא שלא להיכנס לכתחילה במלחמה עם היצר"ר, אבל הקדושים אשר נשא ליבם להלך בגולות בעבודת הבורא, להם היכולת והרשות לבא בקשרי מלחמה עם היצר"ר מלכתחילה, וזהו כתיב למאור היינו לכתת את היצר"ר ולבא עמו במלחמה, העבודה הזאת שייכת למאור, הרומז למעלה עליונה, לאלה שמאירים בהשגתם בעבודת השי"ת, להם הרשות בידם להילחם עם היצר"ר בתחילה, ולא כתיב למנחות, מנחה רומז לעני שקרבנו קרבן מנחה, שלאנשים שהם בבחינת עניים בדעת המביאים קרבן מנחה, העבודה שלהם היא שלא להיכנס במלחמה עם היצר"ר מלכתחילה, רק ילכו בדרך הממוצע.

וישמח כל ישראל בכל מקום בכללות ופרטות וישמרו בכל מקום רוב רחמנותו, רפואות, הגוה"נ, ישועות ושמוחות

שיחת קודש

מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

משנכנס אדר מרבין בשמחה

תורה וגדולה במק"א פ"ג בהרחבה גדולה נקיה וקלה, ויתן לכולנו בני חיי ומזוני רוחי ואריכי ברו"ג, שנזכה לחוש את האדר והפורים ולחוש את הקבה"ת בשלימות ובאהבה ורצון, וזו ההארה של אדר ופורים ישאר עלינו לתמיד. פורים הוא זמן של ונהפוך הוא מהקצה אל הקצה מהבחי" הנידעריגע צו די העכסטע בחינה בגו"ר וכל העניינים וזמן פורים הוא ג"כ זמן עת רצון וקריאה מעוררת הזמן והזמן מעורר הזמן, שלכן כמו בימים ההם וכן בזמן הזה, "מי שעשה ניסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה", ויל"פ שיוכלים להמשיך שיהיה שנזכה שיהיה גם בזמן הזה כמו שצדיקי אמת זכו והשפיעו שיהיה גם בזמן הזה. ואין לנו בהם השגה אלא ללמוד בפשטות. השי"ת ירחם שיהיה "בימים ההם" וישפע בהתגלות בזמן הזה וכל הישועות שלימות בגו"ר, ופורים הוא עת גדול א געולדיגע זמן שהיה ונהפך מן הקצה אל הקצה, שקודם כתוב "והעיר שושן נבוכה" ואח"כ "והעיר שושן צהלה ושמחה", שזכו לגרעסטע בחינה בגו"ר ולקבה"ת מאהבה. ופורים הוא עת רצון שנשמע ונתבשר בשורות טובות, ויתן לכולנו ברכות ישועות שמחות וגאולה שלימה ובנין ביהמ"ק שוין יעצ אויף א זיסע אופן אויף אייביג.

"משנכנס אדר מרבין בשמחה"

כבר אמרו חז"ל הק' "משנכנס אדר מרבין בשמחה" ואין שמחה אלא תורה המשמחת את הלב "פקודי ה' ישירים משמחי לב", כל התומ"צ צריך להיות

בשמחה ובטוב לבב מרוב כל, ולכן שמחה זו מרומז על תורה ועל כל עבודת ה', ולכן יש לזכור להרבות בתורה ובמצוות בחודש זה, וכמובא בסה"ק שאדר הוא זמן מיוחד המסוגל לתשובה והדר קיבלוה מאהבה, וכמ"ש צומו עלי שלשת ימים מנער ועד זקן כולם היו בתענית, שכל ישראל שבו בתשובה. במילא חודש אדר מסוגל לתשובה מאהבה וקבה"ת מאהבה, השי"ת ירחם שכולנו נשוב בתשובה באמת מאהבה ונקבל התומ"צ באהבה ויראה, וירחם שכולנו נקיימה ביראת ה' ובאהבת ה', וכולנו נזכה לשמחת וקיום התומ"צ להתמדת התורה מתוך שמחה כמ"ש "עבדו את ה' בשמחה בואו לפניו ברננה", ונזכה להתרומם מהעוה"ז ולהיות מונחים בתורה ומצוות יר"ש ומידות טובות, והנשמה תהיה שליט על הגוף ואילו כל העוה"ז והגוף שיהא נכנע ויהי עבד לנשמה ולתה"ק ולרוחניות, וכולנו נזכה שיהיה בחי' עבדים כביכול לבוכ"ע כמו בנינים אם כבנים אם כעבדים ונזכה למדריגת בנינים אם לה"א, און האבן גפועי'לט אלעס גוט

מעוררים לבני אדם לתשובה לקראת הימים המקודשים ע"י אימרה זו,

אלא יובן הדבר דיען שלא חטאו בדור המבול, ולא פגמו כשאר ברואי מטה, לכן זכו הדגים להיות מעוררים על התשובה.

ניצוצי אש

מפ"ק מרן רבינו אדמו"ר הקוה"ט זיע"א

מזל אדר דגים

איתא בגמ' (זבחים קיג): דגים שבים לא מתו במבול. שגור בפי העולם הפתגם כי בחודש אלול אפילו דגים שבים רועדים מאימת הדין והימים הנוראים הממשמשים ובאים. וי"ל מדוע זכו הם להיות

גאולת ישראל

מדברי צדיקים

"והיו עיני וליבי שם כל הימים"

אנו בתוך חודש אדר, וגילו ברעה, ומצפים לגאולת ישראל, גאולה פרטית וגאולה הכללית, אך עדיין אנו מרגישים את הגלות רח"ל רק בתחום הפרטי כל אחד לעצמו.

לפינו פרפראות בס"ד על הגלות שבין מצבינו שבו אנו כולה אינה באה אלא להסיח דעתנו שבגלות אנו נמצאים. שריים ... הרה"ק רבי משה מקארלין אמר: רק כאשר אמר השרף מקוצק: ע"ד "כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם", האדם נעשה בן חורין הוא מסוגל להרגיש את המרירות מוטב שיהיו ישראל גרים כשהם יושבים בגלות בארץ לא להם, ואל ישתדלו למצוא חן בעיני הגויים כדי להיות אזרחים שבעבדות. אמר הרה"ק השפת אמת: הרגשת המרירות של הגלות שווה זכויות. היא התחלת הגאולה. עוד אמר: היחודי לא צריך למצוא סבלות מצרים, הסבלות שהיה להם במצרים, כי הגלות לו מקום בגלות. אמר מרן רבינו המעש"ט הק': ענין הגלות שהדעת בגלות. אמר הרה"ק רבי נתנן מברסלב: ענין הגלות בשל חוסר האמונה. אמר הרה"ק הרבי ר' אלימלך מליה"ענסק: אילו נגמרת צערנו בגלות היתה רק על גלות השכינה מיד היינו נגאלים. אמר הרה"ק רבי דוד מסוכטשוב: ההרוחה שבגלות כל חמדת אבותינו, ומלכינו עוזינו בראשינו, אמן כן יאמר ה'.

תורת אמת

פנינים על הפרשה

ונשמע קולו בבואו אל הקודש (כה, לה)

ולפנים בישראל כשעמדו לבחור רב ומורה בדקו אחר מידות חסידות של הרב וידעותיו בתורה, אז היה הסיסמא **"נעשה ונשמע"** [משפטים כ"ד, ו] אחרי כן כשנתדלדל הדור ולא היו תלמידי חכמים מצויים הרבה, התחילו לבחון כשרון הרב בתור דרשן ונואם, **"ונשמע קולו בבואו אל הקודש"** (תצוה כ"ח, ל"ה) עתה ידיעת התורה לא תקדים למשרת הרבנות, גם הכשרון לדרוש לפני העם לא יספיק כי אם מי שיודע להטיף גם בשפות זרות **"ונשמע פתגם המלך"** (אסתר א, כ),

ובאמת הרב הדומה למלאך ה' צבאות שאינו מכיר לשונות וחכמות אחרות רק שפתינו, ושבעים לשון הם השבעים פנים אשר לתורה, מזה אנחנו תורה מבקשים מפיהו, ועיין מה שכתבתי בפרדס יוסף תצוה [דף תרנ"ב ד"ה ובבעל]: (פרדס יוסף)

*

ובזה מיושב מה שהקשה החידושי הרי"ם מפני נקראת תורה שבעל פה ולא תורה שבפה, כמו שאמרו תורה שבכתב. ובה מיושב ששפיר נקראת תורה שבעל פה, משום שתורה זו כתבו אלו חז"ל שהיו בעלים על הפה. (עפ"י לקוטי יהודה)

*

ורעיון דומה מרומז בכתוב ויעקב איש תם (כה כז), ופירש רש"י תם כלבו כן פיו מי שאינו חריף לרמאות קרוי תם.

ולכאורה קשה לפירושו הלא יעקב היה חריף לרמאות את הרשעים כדמצינו שרימה לעשו בבכורה ובברכות וגבי לבן. ויש לומר דאיש נקרא מי שהוא מושל עד דבר כמו איש מלחמה, וכן יעקב נקרא איש תם. שהיה מושל על התמימות להשתמש בו בעתו, והשתמש תמיד בתמימות כלבו כן פיו. אך כשהוכרח השתמש ברמאות כדכתיב (תהלים יח כז) עם נבר תתברר ועם עקש תתפול.

וזה שאמר רש"י מי שאינו חריף לרמאות קרוי תם, אבל יעקב היה נקרא איש תם. (דברי חזקאל)

מפעלות צדיקים

"הירשל ציג", כך כינו אותו בני העיירה, את הירש צבי החלכן שהיה במקצועו גם סבל וזאת למה? 'הירשל' זהו שמו הפרטי. הירש, פירושו צבי (באידיש). 'ציג', פירושו עז (באידיש).

ומדוע כינוהו בשם זה?

אלא שארכעה עיזים היו לו להירש, שבהם היה משיקע הרבה מפרנסתו. אך למה נהג כך? אין איש ידע את סודו. דבר אחד ידעו בני העיירה כי 'הירשל ציג' התאלמן מאשתו לפני כעשר שנים, נותרו לו שני בניו היחידים. הוא עצמו עמל שעות מספר כל יום בעבודת הסבלות למען פרנסתו, פרנסת שני בניו שבישיבה ופרנסת ארבעת העיזים, וחי לו את חייו בשקט ושלווה בבקתה דלה ועלובה שבקצה העיירה.

גם כאשר ראו אותו אנשי העיירה כשנושא הוא את משאו בעבודת הסבלות, שלחו לעברו את קריאותיהם: 'הירשל ציג שא משאך את שלום', 'הירשל ציג דרךך לשלום'. והוא היה עונה לענותם בסבלנות ואהבה: 'ברוכים תהיו' וממשיך בדרכו שלו.

יום אחד הגיע לעיירה אחד מהצדיקים הנסתרים. באותו זמן היה נוהג לנסע סביבו יהודים תמימים ופשוטים ללמדם תורה ודרך מוסר. היה זה מן הבעל-שם טוב הקדוש כשהיה עוד בחילת דרכו ובחסתרה גמורה. משהגיע לעיירה ברוד, עיירתו של 'הירשל ציג', פנה לעבר השוק, שם אסף קבוצת יהודים ולימדם דעת. לפתע צדו עיניו דמות יהודי הנראה סבל ונושא את משאו הכבד בדומיה. אך מן הבעש"ט הקדוש, בעיני הקדושות ראה מראה נוסף שאיש בלעדיו לא ראהו, מעל ראשו של 'הירשל ציג' האיר עמוד אור ון ובהיר ר' ישראל הצעיר נמשך אחר אותו מראה ורצה מודד להכירו וקורבו להתחקות אחר עקבותיו. 'זדאי זהו אחד מהצדיקים הנסתרים' הררה בינו לבין עצמו בעוד שהאדם עורך תפילה חרישית לריבון עולם שיגלהו פשרו של יהודי זה ופשר האור המאיר מעל לראשו.

לאחר שלשה ימים בהם ניסה מן להתחקות על עקבותיו, פנה אל הירשל ציג וביקשו: "שלום עליך רבי יהודי, צמאה נפשי לכנס חלב עיזים חם וטרי, שמעתי כי אוכל לרכוש אצל כבודו". עניו של הירשל אורו למשמע הבקשה והוא פנה במאור פנים אל המבקש: "בשמוחה ובטוב לבב, יבוא כבודו בצל קורתני וירוהו

צימואנו בחלב עיזים ללא כל תשלום ותמורה". כך פנו השניים אל עבר בקתתו העלובה של הירשל אשר ניצבה בקצה העיירה. אך פתח את ביתו הירשל ואת פניו קדמו ארבעת העיזים המוחכות לשוכו של אדונם, ניגש אליהם, ליטפם וחיך אליהם את חיובו. אחר כך חלב אחת מן הכנס חלב טרי, סינן את החלב והגישו במאור פנים לאורחו. התיישב לשולחן ופתח בפני אורחו את סגור ליבו, דבר שלא עשה מעודו וסיפר:

"לפני כעשר שנים נפטרה רעייתי ז"ל ע"ה, היא הייתה אישה צנועה וצדקנית, בעלת חסד. המוצה העיקרית שבה בדקה היא מצוות ביקור חולים, לא הייתה חולה שלא הייתה פוקדת אותה לבקרה והגישה לה סיוע ככל האפשר, גם יולדת ענייה קיבלה ממנה עזרה ואף מנה תמנה. לאחר פטירתה באה אלי בחלומי כאחד הלילות וסיפרה לי מהי עוצמתה של עשיית חסד עם הזולת, ומה רב השכר והזכות לעשות חסד עם כל יהודי..."

סיפרה על כל הנשמות אשר עזרה להם, שהם באים ומליצים טוב בעדה על שעזרה להם ומטים את הכף לזכותה. כל טובה שעושים ליהודי נחשבת מאוד בשמים. לכן, המליצה לי בחום כי מאחר ואני יהודי תם ופשוט ואיני יודע לימוד ספר, אעסוק במעשי צדקה וחסד, והזיירה אותי כי מעשה מעשי בסתר מבלי שידע עליהם איש. ואכן, שמעתי לעצתה ובכסף שהרווחתי במקצוע הסבלות קניתי ארבעה עיזים ואני מאכילם כאוכל משובח כדי שיניבו חלב טוב ובריא את העיזים אני חולב ואת חלבן תורם לעניים, לחולים, לילדים רכים ולילדות. והקב"ה, שהוא רופא כל בשר, עזר והחלב מבריא חולים ומחזק את השותים אותו."

ואם תשאל מה הביאני לספר לך ולשטוח בפניך את סיפורי, אומר לך כי בלילה האחרון באה אלי רעייתי ע"ה. בחלומי אמרה לי כי למחר אפגוש יהודי אשר יבקש כנס חלב עז, חם, אזמין אותו לביתי ואספר לו על מעשי, כי על ידו תבוא לי ברכת טוב". סיים הירשל את סיפורו אשר הפליא עד מאוד את מן הבעש"ט הק' בצעירותו.

כעת הבין הבעש"ט מה פשרו של האור הגדול הנמשך על יהודי זה, מעשי הצדקה וחסד עומדים לו ומלווים אותו בכל צעד ושעל. מאותו יום ואילך צירפו מן הבעש"ט אל חבורת הצדיקים נסתרים, למדו מתורתם והטעומו מטעמם, כך עלה והתעלה בתורה ובעבודת ה' שלב אחר שלב, אך גם אז לא הפסיק ממעשי החסד שליחו עד יומו האחרון.

אם כך שכרה ומעלתה של מצוות החסד, על אחת כמה וכמה בחסד הנעשה עם בני ביתו - שעניי ביתך קודמים, ועל אחת כמה והחסד הנעשה בהצלת נשמות - על ידי הפצה וקירוב רחוקים לאבני שבשמים.

יהי רצון שגזכה להרבות במצוות החסד ברוחניות ובגשמיות, עם בני ביתנו ועם זולתנו ועל ידי זה נזכה לגאולה השלמה, במהרה בימינו אמן.

הילולא צדיקיא

יום שבת ק"ט אדר

– נקשה"ש רבי שמואל דוד אונגאר ב"ר יוסף הלוי מנייטרא ה"ד (תש"ד)
רבי שלמה זלמן מואלווין ב"ר יצחק-פה קדוש- (תקמ"ח)
רבי מנחם מענדיל מסיגייט ב"ר שמואל-תל-רמ"ל מסאסוב והמגיד מקאזניץ ואהבת דלו (תקצ"ד)

יום א' י' אדר

רבי שמואל דוד אונגאר ה"ד מנייטרא ב"ר יוסף הלוי (תש"ד)
רבי משולם זוסיא ממעיני"ב ב"ר אברהם יהושע העשיל (תר"ם)
רבי אברהם זרח אריה יהודה לייבוש הילפרין מברעזאן ב"ר משולם שרגא פייבוש-אמרי יהודה (תרפ"ט – אדר א')

יום ב' י"א אדר

רבי יוסף ברוך ב"ר קלנימוס קלמן הלוי עפשטיין מנייטרא (תרפ"ו – אדר א')
– רבי יהודה לייב "שומר שבת" ב"ר יעקב-אחי הרה"ק ר"מ הגדול מפרמיסלאן רצ"ה מפוטק (תקנ"ט – אדר א')
רבי אברהם אבוהצירא ב"ר יעקב (תרע"ג – אדר א')
רבי אברהם אבוהצירא ב"ר יעקב (תרע"ג – אדר א')
רבי חיים יוסף דוד אולאן "רבינו החיד"א" ב"ר רפאל יצחק זרחיה (תקס"ו)

דבי ישכר בער שפירא מקעמניא ב"ר פנחס-חתן ר"א מנדבורנא (תשי"ז)
רבי הנניא יו"ט ליפא טייטלבוים מסאסוב ב"ר חנוך העניך (תשי"ב)
רבי מנחם מנדל מווידיטישוב ב"ר יצחק אייזיק (תרס"א – אדר א')
רבי יוסף ראזין ד'הוגצ'א בעני ב"ר אפרים פישל ב' שו"ת "צפנת פענח" (תרצ"ו)
– רבי פנחס מבורשא ב"ר ברוך (תשי"א)
רבי יהושע מעבלאו"ב ב"ר צבי אלימלך-קין ישועה אפרי צדיק (תרצ"ב – אדר א')
רבי אלטר אליעזר מבייטש ב"ר אהרן (תרצ"ב)
רבי לוי יצחק ליפער ב"ר אהרן אריה מאעמשוואר (תשנ"ט)
רבי אהרן הורוויץ אב"ד בייטש ב"ר מאיר מדיזיקוב (תרפ"ב א)
– רבי אברהם מנחם מענדל מראוונא ב"ר משולם פייבוש מלעטשנא-תל' המגיד ממעורטין (תקס"ב)
רבי שמואל ב"ר יוסף שטרנשטיין מוילנא הירש"ש (תרל"ב)
רבי יהודה החסיד ב"ר שמואל ב' ספר הסידים (תתקע"ה)
רבי משה שלמה יחיאל משילוין ב"ר דוד יוסף מלעלוב-דברי משה (תרע"ה)
רבי משולם זוסיא מארעל ב"ר יצחק יואל מקאנטיקאווא (תר"ם)
רבי יצחק יעקב דוד מסטראוויץ ב"ר ברוך מוה"ר זיץ (תרצ"ב)
רבי מנחם מנדל מונמבין ב"ר זאב וואלק מסטריקוב (תרצ"ו)
רבי יצחק אייזיק מנחם מנחם מאפארהייץ ב"ר שלמה יעקב מסטרי (תש"ג – אדר א')
רבי מנחם מנדל מקשאנא ב"ר נפתלי (תש"א – אדר א')
רבי בצלאל מרגליות אב"ד אוסטראה ב"ר מאיר-תל' הרבי ר' זושא ר"ב ממעיבוב (תקפ"א – אדר א')

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

הגליון הבא - גליון מוגדל-ייצא את"ה לקראת חג הפורים הבעל"ט מודעות ותיקבלו עד יום א' הבא.

ברכת מול טוב לידידנו היקר מפנינים מפארי אנ"ש הרב החסיד רבי משה זאב לב שליט"א להולדת הנכד אצל בנו היקר בנימין ה"ו בשעטומ"צ בהתקרב עלינו ימי הפורים הק' נפשנו בשאלתנו מי תטי שנים להוצאות הכבודות של התרבות הגליון הק' בלפני עותיקים מוד שבת ותתברר מן השמים בכל מילי דמיטב ולברת רבינו שליט"א בהצלחה בכל לתרומות לגליון ולכל ענין-0527667563

מוקדש לעילוי נשמת הגאון הצדיק הרב משה פרדו זצ"ל מייסד ומנהל בית חינוך לבנות וישיבת "אור החיים" בבני ברק נלב"ע י"ב אדר תשנ"ו. ת.נ.צ. ב.ה.

לזכר עולם יהיה צדיק המנוחה הטהורה, עמודא צלותהון דישדאל, הרה"ק רבי נפתלי צבי מבאבוב זי"ע בן הרה"ק רבי שלמה זי"ע מבאבוב זומא והילולא י"ב אדר (תשס"ה) זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן הנוצח ע"י ידידנו האברך החשוב הרה"ר ר' יצחק גליק שליט"א

עם סגירת הגליון נתבשרנו בבשורה המרה על הסתלקותו של כ"ק האדמו"ר מנדבורנא זצוק"ל אשר נודרך ביסורים קשים ומרים ונסתלק ביום ז' אדר הדאאי שתא זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן == גליון זה מוקדש לעילוי נשמתו הט'